

Snarøen Gamle Hovedgård

Den røde tråd for månedens kulturminne i 2008 er gamle gårder i Bærum med ny funksjon. I mars er det Snarøen Gamle Hovedgård hvor Caprino Studios holder til.

Snarøen gård omfattet opprinnelig hele Snarøya. Navnet kan ha sitt opphav i snar i betydningen kratt og småskog eller at det er det snaresten veien til byen over isen. Gården tilhørte kronen i 1616, og har senere vært privat eie. Teologen Christian Kølle eide gården mellom 1770 og 1803. I 1867 ble den solgt til Valentin Fürst. Han anla Snarøen Høvleri som var i virksomhet til 1907. I 1923 fikk den gang visekonsulen, maleren og senere møbelsnekkeren Mario Caprino skjøte på eiendommen. Eiendommen har vært i Caprino-familiens eie gjennom fire generasjoner til nå.

Christian Kølle var teolog, men fikk ikke noe prestekall og ble bonde og skolemester. Ved siden av jordbruket drev han pensjonatsskole for gutter av bedre familier som skulle innpodes i latin. Kølle hadde tre døtre. Den eldste, Catharina 1788-1859, er erklært Norges første kvinnelige fotturist og kvinnelige maler. Hun har etterlatt seg en rekke reisedagbøker som i tråd med tidens amatørvitenskapelige ånd har form av omhyggelige topografiske opptegnelser og illustrasjoner.

Etter at gamle Snarøen Bruk ble nedlagt i 1907 ble eiendommen utparsellert til tomter, først og fremst hyttetomter. Far til filmprodusenten og regissøren Ivo Caprino, italieneren Mario og hans norske kone Ingse, kjøpte hovedbølet Snarøen Gamle Hovedgård.

Gårdstunet ligger på en liten høyde midt på Snarøya. Det er lite igjen av de gamle tunhusene men flere er gjenoppført med opprinnelig preg. Den gamle hovedbygningen i mur med tømmerkjerne, brant ned sankthansaften 1923 og ble gjenoppført i samme stil på de 450 år gamle grunnmurene. Stabburet som hadde sett sine beste dager, er tatt ned og satt opp igjen på de gamle hjørnestenene i tilnærmet samme stil som opprinnelig. Bryggerhuset/drengestuen, som senere ble brukt som løe, ble erstattet av et nytt bolighus i 1991 på samme sted. Ivo Caprinos filmstudio ble oppført i to byggetrinn, 1952 og 1962. Her er Flåkløya Grand Prix og mange andre dukkefilmer blitt til.

Kilder og anbefalt litteratur:

Caprino, Remo

Eggen, Arnljot: Snarøya før og nå, Snarøya vel 1960

Haddal Per: Ivo Caprino! Et portrett av Askeladden i norsk film, Hjemmet 1993

Nilsen, Karl: Introduksjon til Christian Kølles "Beskrivelse av Snarøya 1792", Asker og Bærum Historielags skrifter bind III

Ryall, Anka: En kvinnelig oppdagelsesreisende i det unge Norge: Catharine Hermine Kølle, Pax 1991

Wikipedia

Liv Frøysaa Moe